

Koidutäht

KRISTLIK INFOLEHT

11(12)

1990

Vaata, ma kuulatan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kõigile rahvale, sest teile on täna Taaveti linnas sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus!

Armastus laulab jõuluööl.
Sõimest on saanud kannel.
Laulavad tähedki kirkal ööl,
lõppenud aegade vanne.

Armastus laulab valgeks öö,
kaovad sünged loorid.
Kirgastub jumalik päästetöö,
höiskavad inglite koorid.

Midagi sünnib südames,
rahu loob sinna kodu,
välja viib valudest jõulutee,
piinade öödel on kadu.

Armastus laulab — kuulata —,
süda jääb rahule, vaikseks.
Armastus laulab, — kas mõistad
Sa —,
sõime ees muutume väikseks.

Inimese pilgule avanevate lõpmatult mitmesuguste looduse vaatepiltide keskel on üks võrratult grandioossem kui kõik ülejäänud. See vaatepilt on tume tähtedega ülekülvatud öine taevas. Iga täpp — täht — on kaugel hiiglaslik päike.

Mõnel kirkal talveõhtul, kui kuu pole veel tõusnud, jätame sooja ahju, paneme selga kasuka, tõmbame vildid jalga, läkilaiki pähe ja soojad labakud kätte ning läheme linnast välja. Kusagil külaserval või metsa ääres, kus pole segamas inimeste loodud tehisvalgust, suuname oma pilgu siit planeet Maalt, kus on nii palju pisaraid ja surma, kus on nii kitsas, et inimesed ei mahu kuidagi teineteise kõrval sõbralikult elama, tõstame oma silmad üles tumedasse tähistaevasse. Ja vaadake, kui palju on seal ruumi ja aega! Vaadake, milline rahu valitseb seal! Milline ilu! Kui kaunitult särab Linnutee üle taevaalaotuse! Kui võrratu on Orioni täht-

kuju! Hommiku eel tervitab teid siiralt Siirius. Kindlalt oma kohal seisab Põhjanael. Suur ja Väike Vanker vuravad kiirelt idast läände. Omapärase suduna helgib Andromeeda udukogu. Tähistaevas ei varja oma ilu meie pilkude eest. Ta pakub meile oma rahu. Ta räägib meile Jumala kätetööst ja armastusest.

Jälgides tähistaevast tema majesteetlikus rahus, mööduvad tunnid kui sekundid ja külma nagu polekski. Siis aga tõuseb Kuu ja paljud tähed kustuvad. Kogu valge loodus kattub imeliste pärlitega. Võib-olla on eemal näha küla poole silkavat jänest või siksakke tegevat rebasemandat. Kas pole ilus? Mõelge, enne kui vastate!

Peale sellist jalutuskäiku tunnete end mitu aastat nooremana.

On olemas suur loodus oma mikro- ja makromaailmadega, kus kõik toimub väga

kindlate seaduste ja reeglite järgi. Vaatad sa palja silmaga või võtad appi teleskoobi või mikroskoobi — ei saa sa siiski registreerida üheski leiutiste või avastuste registreerimise asutuses avastust — ma leidsin ARMASTUSE. Nad küsivad: kus? Ja sinu veenmine ei aita, et see on aatomis, et see on päikese valguses ja soojuses. Kuigi nad seda oma südames usuvad, patenti nad sulle selle peale ikkagi välja ei kirjuta.

Armastuse asupaika võib registreerida Jumala juures. JUMAL ON ARMASTUS. Ta andis inimesele ilusa maailma kogu oma täiuslikkuses, et teha teda õnnelikuks. Vähe sellest! Jeesus jättis taeva, et tulla ja päästa looduse- ja moraalseaduste rikkumisse langenud inimest. Ta sündis, elas ja suri ustavana armastuse põhimõttele ja pakub nüüd, ülestõusnult, seda kõigile.

RÕÕMUS SALADUS

On olemas saladusi, mis koormavad ja muserdavad hinge. Nende ilmsiksäämist kardetakse. Need on patu ja süü saladused. Kuid on saladusi, mida rõõmuga hoitakse üllatuse hetkeks sõbrale, armsamale. Kui see saab siiskord avaldatud, ei ole ta enam saladus, vaid sellest saab ikka rõõmutoov mälestus.

Kuid on üks saladus, mis ei koorma ka kõige suuremat patust. Vastupidi, see saladus annab lootust eksijale. Samuti ei muutu see avaldamisel ainult mälestuseks. Ta on mälestus ja jääb siiski ikka uuesti üllatavaks saladuseks. Apostel Paulus kirjutab: «Vastuvaidlematu suur on jumalakartuse saladus: Jumal on avalikuks saanud lihas...!»

«Kui aeg täis sai, läkitas Jumal oma Poja».

«Ennäe, neitsi saab käima peale ja toob poja ilmale ning paneb temale nimeks Immanuel, see on ära seletatud Jumal meiega.»

Milline üllatus! Meile tundub Jumal fantastiliselt kaugel olevusena. Nüüd äkki meie seas, meie keskel! Onnis kes suudab seda uskuda!

Meil ei jäägi üle muud kui uskuda. Meie meeled ja mõistus ei suuda seletada Kristuse sündi neitsist Maarjast. Kui sinu mõistus tõrgub uskumast, siis küsi eneselt, kas tavalise lapse sünd on seletatav. Elu ja sünni õrnad algus- ja arengumistmed on kaetud saladuslinikuga.

Mis on elu? Miks on üks laps isa, teine ema, kolmas mõne sugulase välimu-

sega või omadusega. Kuidas on võimalik, et elualges on juba olemas kõik kehaosad, nende kuju, silmade ja juuste värv? Kuidas võib seletada vaimsete omaduste edasiandmist? Ema on musikaalne, poeg on aga isasse, ei pea viisi. Poja tütrele aga uuesti vanema lauluhääli ja musikaalne kuulmine. Kes oskab seletada, kuidas on võimalik neid omadusi mahutada elualgesse? Jumal on seaduste ja ka elu andja ja Tema korraldab nii, kuidas tahab.

Selle lõputu saladuse juures on rõõmustuse põhjuseks armastus ja osadus, mis on Jumalal meie kõikide vastu. Ta on seda meile mõistetaval füüsilisel viisil ilmutanud.

Aina imesta ja rõõmusta.

«Aga kõigile, kes teda vastu võtsid, andis ta meelevalla saada Jumala lasteks, kes usuvad tema nimesse, kes ei ole sündinud verest, ei liha tahtest ega mehe tahtest, vaid Jumalast. Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime tema au kui Isast ainusündinud Poja au, täis armu ja tõe.» Jh 1, 12–14

Sest nõnda ütleb kõrge ja üllas, kes igavesti elab ja kelle nimi on püha: ma elan kõrges ja pühas paigas ning rõhutatute ja vaimult alandlike juures, et elustada alandlike vaimu ja elavaks teha rõhutute südameid! Sest mina ei riidle mitte igavesti ega ole jäädavalt vihane, muidu nõrkeksid mu palge ees nende vaim ja hinged, keda ma ise olen teinud!»

Jes 57, 15. 16.

VALDEK LÖHMUS

Inimene, sa vajad päästmist

«Sest ma tean, et minus, see on minu lihas, ei ela head. Tahet mul on, aga head teha ma ei suuda; sest head, mida ma tahan, ma ei tee, vaid kurja, mida ma ei taha, ma teen! Oh mind viletsat inimest! Kes päästatab mind sellest surma ihust? (Rm 7, 18. 19. 24).

Kes päästatab? Päästmine toimub «Jeesuse Kristuse, meie Issanda läbi!» (s. 25) Temale pandi nimi, mis pidi tähendama päästmist. «Ta toob ilmale poja ja sa pead temale nimeks panema Jeesus, sest tema päästatab oma rahva nende pattudest!» (Mt. 1, 21)

Tegelikult sa oledki päästetud Kolgata ohvri kaudu!

«Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei saaks hukka, vaid et tema oleks igavene elu!» (Jh 3, 16)

«Sest Inimese Poeg on tulnud pääst-
mata seda, mis on kadunud» (Mt 18, 11).

Päästmine on Jumala ja sinu vaheline õrn ja delikaatne koostöö. See on protsess, kus Jumal ei saa sind käskida päästetud saada, ja sina ei saa käskida Jumalal end päästa. Sul tuleb päästmine oma-poolselt lihtsalt vastu võtta.

Võrdleme seda autosõiduga. Sa istud tänapäeva maailma suurepärasesse saavutusse — autosse. Mootor käib, aga auto

ei liigu. Paned käigu sisse aga auto ikkagi ei liigu seni, kui oled kõrvaldanud selle jõu, mis hoiab mootorit lahus käiguosast. See on sinu jalg, mis vajutab siduripedaali ja hoiab mootori ja käiguosa lahus. Kui sa seda lahutatavat jõudu enam ei rakenda, hakkab auto liikuma.

Jumal on Kristuse kaudu käivitanud suurepärase mootori — lunastusplaani. Taevased jõud ootavad, et rakenduda sinu ellu. Sina pead loobuma oma lihaliku meele lahutava jõu rakendamisest. Paljud ei õpi kunagi autoga sõitma sellepärast, et nad ei õpi sidurit vabastama.

Samuti jäävad paljud päästmata, sest nad ei loobu lihameelse, Jumalast lahutava tahte rakendamisest.

Ara lepi pooliku päästmise kogemusega! Mida see tähendab? Kas seda, et olles päästetud võin olla siiski päästmata? «... ja siis tulla ning seista minu ees selles kojjas, millele on pandud minu nimi, ja öelda: «Me oleme päästetud!» selleks et edasi teha kõiki neid jäledusi?» (Jer 7, 10)

Päästmine ei toimu...

pattudes vaid pattudest. «... tema päästatab oma rahva nende pattudest!» (Mt 1, 21)

«Mis me nüüd ütleme? Kas peame jääma pattusse, et arm suureneks? Ei

(Järg 4. lk.)

Uut ja

MILLELE RAJANES ALGKRISTLUS?

Pauluse pöördumisele järgnes rohkete kristlike koguduste tekkimine Väike-Aasias ja Euroopas. Kas Pauluse haritud isiksus oli otsustav faktor selliseks eduks? Ei! Selleks oli Isik, kellest ta kuulutas. Vaadake kui hoogne ja täis sisemist veendumust on Ta läkitus korintlastele: «Kus on targad? Kus kirjatundjad? Kus selle ajastu arutlejad? Eks Jumal ole selle maailma tarkuse teinud jõleduseks? Sest maailm Jumala tarkuses ei õpinud tundma Jumalat tarkuse kaudu ja seepärast oli Jumalale meeelpärast jõleda jutluse kaudu päästa need, kes usuvad. Sest juudid nõuavad tunnustähti ja kreeklased otsivad tarkust, aga meie kuulutame ristitööd Kristust, kes on juutidele pahanud ja paganatele jõledus, kuid neile nende seast, kes on kutsutud, niihästi juutidele kui kreeklastele, me kuulutame Kristust, Jumala väge ja Jumala tarkust.» (1. Kr 1, 20–24)

Paulus kuulus algkristluse tuumiku sellesse gruppi, kes isiklikult ei olnud Jeesust näinud ega Temaga suhelnud nagu Tema järgid. Jüngrid võisid rääkida isiklikest kontaktidest Jeesusega nagu seda kirjutab Peetrus oma aruandes Jeesuse kohta. «Sest me ei ole Issanda Jeesuse Kristuse väge ja tulemist teile teatavaks tehes mitte järginud kavalasti sepiõõnitud tühje jutte, vaid me oleme ise oma silmaga näinud tema suurt aulisust. Sest tema sai Jumalalt Isalt au ja austust kõige kõrgemalt ault, kui temale kostis niisugune hääl: «See on minu armas Poeg, kellest mul on hea meel!» 2. Pt 1, 16. 17.

Kuid ka Peetrus ei raja oma kuulutus isiklikule füüsilisele kogemusele. Kindlama alusena esitab ta midagi muud. Selleks on prohvetlik alus. Pärast isikliku kogemuse mainimist ta jätkab: «Ja meil on veel kindlam prohvetlik sõna, ja te teete hästi, et te seda tähele panete kui küünalt, mis paistab pimedas paigas, kuini päev jõuab kätte ning koidutäht tõuseb teie südameis. Ja see olgu teile kõigepealt teada, et ükski prohvetikuulutus Kirjas ei ole omavolilise seletuse jaoks. Sest inimese tahtel ei ole iialgi ühtki prohveti kuulust esile toodud, vaid Pühast Vaimust kantuina on inimesed rääkinud, saades seda Jumala käest.» (2. Pt 1, 19–20)

Väljendus «veel kindlam prohvetlik sõna» näitab alust millele rajanes algkristliku koguduse kuulutus. Vana Testamendi prohvetid Jeesaja ja Taaniel olid aastasadu enne kirja pannud Kristuse tuleku viisi ja aja. Nendele tuginesid nii Peetrus kui ka Paulus. Pärast oma pöördumist Paulus uuris vanade prohvetite kirju põhjalikult ja «ajas juudid, kes Damaskuses elasid, kihama ning tõestas, et Jeesus on Kristus». (Ap 9, 22).

Paulus ei alahinnanud oma isiklikku kogemust. Oma kirjades kirjutab ta mitmel korral nägemusest Damaskuse teel kui talle ilmutas end Kristus. Kuulutuse aluseks aga jäi siiski «prohvetlik sõna».

Teises kirjas tessalooniklastele teises peatükis ettekuulutatud koguduse languse perioodil tõsteti aga esikohale isiklike kogemuste ja nägemuste osakaal. Tugevaid isiklike muljete pakkusid palverännakud ja ka ristisõjad. Nende muljete põhjal kujunes pühakute austamine, isegi nende

huvitavat Taanieli raamatust

piltide kummardamine. Et hoida selles lugude tulpas mingit korda, asus kirik pühakuid kanoniseerima.

Sel perioodil peaaegu kadus prohvetlik alus kristlikust kirikust.

KAS JEESUS ON KRISTUS?

Selle küsimuse peab igaüks lahendama endale nii kogemuslikul kui ka prohvetlikul alusel.

Reformatsioon taastas samm sammult Jeesuse Kristuse isiku prohvetliku aluse. Mida see prohvetlik alus tegelikult endast kujutab meie jaoks? Jeesus ise juhtis tähelepanu Taanieli raamatule. Ta ütles: «...millest on rääkinud prohvet Taaniel, — kes seda loeb, see pangu tähele». (Mt 24, 15). Kohe Taanieli raamatu alguses esitab Ta ennast maailma ajaloo

juhina. Taanieli teise peatüki prohvetlikus kujus näitab Ta maailma riike paralleelselt nende iseloomustamisega kiskjatest sümbolite abil. Teiseks prohvetliku ettekuulutuse imeks on ajaperioodide süsteem. Kõige kessem ja tähtsam selles on kahtlemata Jeesuse Kristuse isik. Tema võidmise (s.t. ristimise) ja lunastava surma ja ülestõusmise täpne ette dateerimine Jumala poolt. Ühtlasi on see ka võtmeks, et võime teada, kas oleme Taanielile ilmutatud prohvetlikku ajasüsteemi õigesti mõistnud.

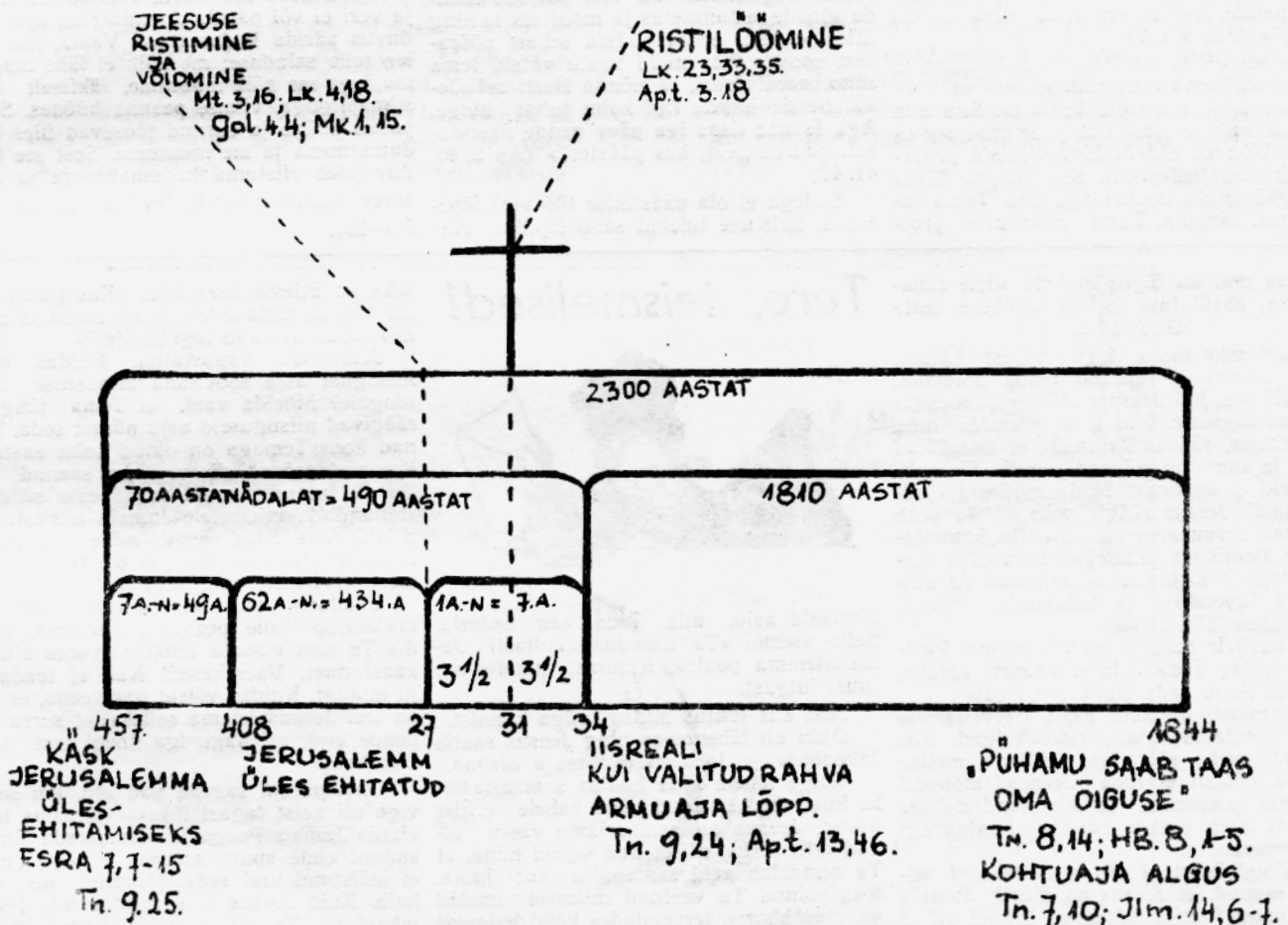
Vaatleme seda süsteemi graafiliselt kujutatuna.

Ajal, mil Taaniel oma raamatu kirjutas, oli Jumala rahvas karistuseks oma pattude eest vangis Babüloonias. Jumal oli töötanud, et annab neile uue armu ja

meeleparanduse aja. Taaniel ja teised tõsiusklikud palvetasid selle Jumala töötuse täitmise pärast. See tähendas ju neile vangipõlvest vabanemist, tagasipöördumist kodumaale, pühamu uuesti üleshitamist ja jumalateenistuse taastamist.

Jumal kuulis ja vastas. Kuid vastus oli Taanieli jaoks vapustav. Kaks tuhat kolmsada päeva! Alles siis lõpeb pühamu ja töö taastamine (Tn 8, 13, 14). Taanielile oli see liig. Vapustatuna langes ta maha. Kohutavalt kauge näis templi ja selle au taastamine. (Prohvetikuulutus üks päev vastab ühele tegelikule aastale. Hes 4, 6.)

Hiljem jumalik Saadik lohutas Taanieli ja andis teada, et tema rahvale on antud seitseskümmend aastanädalat aega meelega paranduseks. Arvestama kästi haka-

ta «sõna väljumisest alates Jeruusalemma taastamiseks». See sõna või käsk anti välja kuningas Artahsasta seitsmendal aastal (Esra 7, 7). Ajalooallikad osutavad, et see oli 457 a. e. m. a. Sellest algpunktist pidi olema Messia võidmiseni 7 + 62 aastanädalat ehk 483 aastat. $(7 + 62) \times 7 = 483$ a. Tegelikuses nii toimuski. Messias (Kristus) võiti ristimisel Jordanis aastal 27 m. a. j. ehk täpselt 483 aasta pärast, kui Artahsasta andis käsu Jeruusalemma taastamiseks (vaata Lk. 3, 1. 21. 22).

Jeesus ristiti Tibeeriuse viieteistkümnendal valitsusaastal. Ajalugu näitab, et Tibeeriuse hakkas valitsema 12. a. m. a. j. ja tema 15. valitsusaasta oli seega 27. aasta.

Oli jäänud veel üks aastanädal (s.t. seitse aastat) armuaega juulidele, mille keskel pidi Messias e. Kristus kaotama, «ja lõpetab poolaks aastanädalaks tapa ja roahvri» (Tn 9, 27; Jh 19, 30).

Tegelikuses nii see ka toimus. Pärast kolm ja pool aastat kestnud avalikku te-

gevust juudi vaimulikkond koos roomlastega löid Kristuse risti.

Hämmastav on Kristuse isiku kohta käivate ettekuulutuste täitmise täpsus prohvetlikus ajakavas esitatud armu ja lunastusplaanis. Selle plaani lõppe märk kulmineerub meie päevil uskudes lõplikku õigeksmõistmist Kristuse ohvri teenete läbi taevases pühamus 1844 aastast alates (Tn 8, 14).

Sellest põhjalikumalt järgmises «Koidutähes».

VALDEK LÖHMUS

KIRJALIK PIIBLIKURSUS «PIIBEL AVANEB»

Piibli sõnum tasuta kirjakursusena kõikide jaoks!
25 sisutihedat õppevihikut aitavad ebakindlas maailmas elaval inimesel leida kindlust
kõikvõimsas Jumalas.

Kui soovite kirjakursusel osaleda, palun teatage sellest ühel Teie poolt valitud aadressil. Saadame teile esimesed õppevihikud ja täpsemad juhised. Kirjalik piiblikursus toimub kirjavahetuse teel.

Aadressid:

200 001 Tallinn, Mere pst. 3, Adventkirik, «Kirjalik piiblikursus»

202 400 Tartu, Linda tn. 9, «Kirjalik piiblikursus».

MEELDIVAT OSALEMIST!

Inimene...

(Algus 2. lk.)

milgi kombel! Meie, kes oleme ära surnud patule, kuidas peaksime veel elama selles?» (Rm 6, 1. 2)

Jeesus oli ja on Päästja haigustest ja hädadest. Tema õpetatud palves on sõnad «... päästa meid kurjast». Siia alla kuulub kõik, millest iial päästmist soovitakse. Kümme pidalitöbist soovisid pääseda hirmsast haigusest. See toimus. Tõeliselt päästetuks osutus aga üks. Tema tuli tagasi tänama. Tema päästmise prot-

sessi sai Jeesus jätkata.

Lõplik päästmine eeldab pöördumist ja uussündi. See tähendab pääsemist lihameelest, mis «ei alistu Jumala käsule ega võigi alistuda» (Rm 8, 7). Selliseid sisemise olemuse poolt muudetuid kogub Jumal kogudusse. «Ja veel paljude muude sõnadega tunnistas ja manitses ta ning ütles: «Laske endid päästa sellest pöörasest soost!» Kes nüüd vastu võtsid tema sõna, need ristiti, ja nõnda lisati sel päeval nende juurde ligi kolm tuhat hinge. Aga Issand lisas iga päev nende ühendusele juurde neid, kes päästeti.» (Ap 2, 40. 41. 47)

Sellega ei ole päästmise töö veel lõpetatud. Kristuse tulekul saab lõpliku vas-

tuse Pauluse poolt tõstetud küsimus «kes päästab surma ihust», mis võib igal hetkel saata ohtu sinu päästmise kogemuse. Siis toimub vabanemine patu läbi rikutud surelikust ihust.

«Aga seda ma ütlen, vennad, et liha ja veri ei või pärida Jumala riiki ega kaduvus pärida kadumatust. Vaata, ma ütlen teile saladuse: me kõik ei lähe magama, aga me kõik muutume, äkitselt ühe silmapilguga, viimse pasuna hүүedes. Sest pasun hүүub ja surnud tõusevad üles kadumatutena ja me muutume. Sest see kaduv peab riietuma kadumatusega ja see surev riietuma surematusega» (1. Kr 15, 50–53).

Kas mul on õigus maksta kätte tänamuse, ebaõigluse ja vaenulikkuse eest?
OTT, 15. a.

Vastuseks sobib lugu sellest külast, mida Jeesus ei tahtnud maha põletada. See oli siis, kui Jeesuse tööaeg inimesena hakkas lõppema. Kui ta oli eraldi oma jüngritega, rääkis Ta neile, et õnnelikud ajad ja muretud päevad varsti lõpevad. Jüngrid ei uskunud. Nad mõtlesid just vastupidi. Jeesus rääkis neile, et Ta peab minema Jeruusalemma ja palju kannatama. Vaimulikud juhid ja vanemad, ülempreestrid ja kirjatundjad võtavad Ta kinni. Ta tapetakse ja kolmandal päeval äratatakse jälle ülesse.

Jüngritele tundus see võimatuna. Peetrus keelitas Teda öeldes: «Jumal hoidku, Issand! Ärgu seda Sulle sündigu!»

Siia maani oli kõik hästi. Tervistamise imed. Kuulama tulnud rahvahulgad. Viie tuhande mehe söötmine. Milline imeline aeg! Kindlasti ei luba Jeesus mõnedel vähestel preestritel ja kirjatundjatel ära rikkuda oma plaane aulise kuningriigi ülesehitamiseks.

Millegipärast ei olnud neile veel selgeks saanud, et Jeesus on tõesti Jumala Tall, nagu Ristija Johannes öelnud oli ja pidi ühel päeval ohverdatama. See oli rohkem, kui nende kujutlusvõime suutis mõista. Liiga kohutav oli sellele mõelda.

Jeesus aga mõtles sellest. Päevade möödudes hakkasid viis varjud üha rohkem Tema ümber kogunema.

Oleks olnud kerge põgeneda ja end kuhugi peita. Ta oleks võinud minna Indiasse, Hiinasse või Aafrikasse. Keegi poleks Teda sealt leidnud. Kuid Ta ei põgenenud, olgugi, et Ta teadis kõiki neid

Tere, teismelised!

hirmsaid asju, mis Teda ees ootasid. Selle asemel «Ta suundus kindlasti Jeruusalemma poole». Kindlasti nõudis see suurt julgust.

Just siis juhtus midagi väga kaunist. Ohtu oli lähenemas ning Jeesus saatis Jakooobuse ja Johannese õomaja otsima.

Kõige lähem küla kuulus samaarlastele, kuid see ei teinud neile kahele erilist muret. Jeesus oli samaarlaste vastu olnud eriti lahke, nii et nad võisid näha, et Ta armastab neid samapalju kui juute. Kas polnud Ta veetnud mitmeid imelisi päevi Sühharis, tervendades kõiki haigeid!

Kui aga nüüd jüngrid küsisid õomaja, öeldi neile ära.

«Miks?» küsisid jüngrid. «Miks ometi?»

«Sest teie Opetaja on teel Jeruusalemma.»

See oli väga rumal põhjus. Nii väiklane, nii lapsik. Samaarlastele ei meeldinud, et Jeruusalemma templist rohkem lugu peeti kui nende ehitatust.

Jakooobus ja Johannes said nii viha-

seks, et ütlesid Jeesusele: «Kas tahad, et me käsime tulla tule taevast maha ja nad hävitada, nii nagu tegi Eelijas?»

Jeesus oli vapustatud. Kuidas võis niisugust asja soovitada armastuse Kuningale? Mõelda vaid, et Tema jüngrid räägivad niisuguseid asju pärast seda, kui nad koos Temaga on olnud kolm aastat? Kas nad polnud siis veel aru saanud, et Ta oli tulnud taevast maa peale selleks, et ilmutada inimestele Jumala armastust? Siis Jeesus ütles sõnad, mille tähendus ei aegu: «Inimese Poeg ei ole tulnud inimesi hävitama, vaid neid päästma.»

Vaadates väikesele külale, mis oli keeldunud Talle peavarju andmast, tundis Ta seal elavate inimeste vastu ainult kaastunnet. Vaesekesed! Nad ei teadnud ju midagi. Kuidas võisid nad teada, et Ta on teel Jeruusalemma selleks, et surra ka nende eest, nii nagu iga ühegi eest siin maailmas?

Ühel päeval saavad nad aru, kui suur viga oli neist tagasi lükata võimalus teravitada Jumala Poega ja rõõmustada Tema südant enne suurt kurbust. Praegu nad ei mõistnud veel seda. Muidugi oli see halb. Kuid Jeesus ei saanud nende peale vihastuda. Ta oli tulnud päästma, mitte hävitama.

Väga vähe aega pärast Kristuse ohvrisurma osutusid paljud samaarlased Kristuse veendunud järgijateks.

Sellepärast ei tasu ka meil kunagi teutseda isikliku solvumise ajendil. Hetk hiljem võib olla hinnatakse ka sind sinu heade kavatsuste ja tegude vääriliselt. Ja mis veel enam: halbade tunnete asemele saad head sõbrad!

A. M.